

РЕШЕНИЕ

№ 7996

гр. София, 23.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 74 състав,
в публично заседание на 12.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Младен Семов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **6968** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 от Данъчно-осигурителният процесуален кодекс/ДОПК/.

Образувано е по жалба на „ВЕГО-КОМЕРС“ ООД, ЕИК[ЕИК], адрес-гр. С., [улица], ет.4 срещу РА № Р-22221221005239-091-001/30.03.2022, поправен с РА № П-22221222058502-003-001/31.03.2022г., издадени от П. Г. – орган, възложил ревизията и Т. В. – ръководител на ревизията, с които са установени установени задължения по Закона за данъка върху добавената стойност/ЗДДС/ за данъчни периоди – м.08.2021г. и м.10.2021г., потвърден с Решение № 899/10.06.2022г. на Директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП.

На първо място, жалбоподателят претендира допуснато нарушение на административно-производствените правила, изразяващо се и необсъждане на изложено срещу РД възражение досежно наличието на Анекс № 1 от 07.06.2021г. към договор за строителство от 30.05.2021г. между О. Т. и Вего К., по силата на което изменение е променена дата на която изпълнителят следва да актува и предаде работата на възложителят, респ. опорочени са изводите досежно момента в който дружеството е следвало да начисли ДДС.

Успоредно с това се твърди, че между страните не е налице уговорка за приемане на работата на етапи, като независимо, че същата е предавана на етапи, не е налице пречка същата да бъде приета изцяло и наведнъж, както е и сторено, поради което в нарушение на чл.25 ал.4 т.2 от ЗДДС се явява изискването в РА дружеството да издаде фактури и начисли ДДС, преждевременно.

Излагат се и възражения срещу извода, обективиран в РА, че О. Т., в качеството му на физическо лице, не е бил регистриран по ЗДДС и няма право на приспадане на данъчен кредит. Противопоставя се твърдението, че след като физическото лице строи сграда върху собствен имот, възнамерява да се регистрира доброволно по ЗДДС към достигане на Акт 14 от строежа, когато ще може да ползва приспадане на ЗДДС върху активите, преди регистрацията по ЗДДС, която може да направи във всеки последващ момент, респ. има право да ползва приспадане на ДДС за наличните му активи.

Ответната страна - Директора на дирекция ОДОП при ЦУ на НАП, изразява становище за неоснователност на жалбата с аргументи, аналогични в постановеното от него Решение № 899/10.06.2022г., по повод оспорване ревизионния акт по административен ред.

Административен съд София-град счита, че процесната жалба за редовна - в съответствие с изискванията за форма, съдържание и приложения, респ. в съответствие с чл.158 АПК.

На следващо място, жалбата е подадена от лице с правен интерес срещу обжалваем по силата на чл.156 ал.1 ДОПК, акт в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК и при липса на отрицателни предпоставки, съобразно чл. 159 АПК, поради което същата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

По съществуващото на спора, с оглед очертанятият предмет на спора, твърденията на страните, събраните доказателства и приложената административна преписка, съдът съобрази:

Със Заповед за възлагане на ревизия /ЗВР/ №Р-22221221005239-020-001/13.09.2021г./ връчена по електронен път на 23.09.2021 г./ е възложено извършването на ревизия на "ВЕГО-КОМЕРС" ООД за определяне на задълженията за данък върху добавената стойност за периодите от 01.05.2021 г. до 31.07.2021 г. С последваща ЗИЗВР №Р-22221221005239-020-002/14.12.2021 г. е удължен срокът за извършване на ревизията до 23.02.2022 г., а със ЗИЗВР №Р-22221221005239-020-003/14.12.2022 г. към обхвата на ревизията са включени задължения по ЗДДС за периодите от 01.08.2021 г. до 31.10.2021 г.

ЗВР и двете последващи заповеди за изменението и са издадени от Т. П. Н., на длъжност началник на сектор в ТД на НАП С., оправомощена със Заповед №РД-01-818/10.05.2019 г. на директора на ТД на НАП С..

С Решение №Р-22221221005239-098-001/23.02.2022 г. на директора на ТД на НАП С., на основание чл. 7, ал. 3 от ДОПК, преписката е иззета от Т. П. Н., като възлагащ орган, и е възложена на П. Г. Г., поради прекратяване на служебното правоотношение на Т. П. Н. с НАП. П. Г. Г. е оправомощена като възлагащ орган по смисъла на чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК със Заповед №РД-01-822/23.06.2015 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ №Р-22221221005239-092-001/02.03.2022 г., връчен по електронен път на 04.03.2022 г. Срещу РД е направено възражение, което е прието за неоснователно. Ревизията приключва с РА №Р-22221221005239-091-001/30.03.2022 г., издаден от П. Г. Г., на длъжност началник на отдел в ТД на НАП С. – орган, възложил ревизията, и Т. И. В., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. – ръководител на ревизията.

По делото, в съответствие с доказателствените искания за жалбоподателя и дадените указания от съда е представена и приложена Заповед № 250/08.07.2013г. на

изпълнителния директор на НАП, по силата на която И. Х. е назначена на длъжност директор на ТД на НАП-С., заемала е длъжността до 10.04.2019г., поради което съдът счита, че възраженията, че е била налице липса на компетентност на издателката на РА П. Г. да възлага ревизионни производства, са неоснователни и следва да се отхвърлят.

В хода на ревизията са предприети редица процесуални действия, насочени към събиране на доказателства, като на ревизираното дружество са връчени 2 искания за представяне на документи и писмени обяснения /№Р-22221221005239-040-001/27.09.2021 г. и №Р-22221221005239-040-002/14.01.2022 г./ В отговор са представени доказателства с 23 придружителни писма.

Извършена е насрещна проверка на "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД, ЕИК[ЕИК]. Проверяваното дружество е представило документи, в отговор на връченото му Искане за представяне на документи и писмени обяснения с №П-22221021169094-040-001/04.10.2021 г.

Извършена е проверка в офис на "УНИ СТАР ПРО" ЕООД, ЕИК[ЕИК], което обслужва счетоводно жалбоподателя, на оригиналните счетоводни и търговски документи, документирана с Протокол №1305316/19.01.2022 г.

Извършени са множество проверки в информационния масив на НАП, като е установено, че "ВЕГО-КОМЕРС" ООД е вписано в Търговския регистър на 02.05.2011 г. със седалище в [населено място]. Дружеството е регистрирано по ЗДДС на 22.06.2015 г. Неговата основна дейност е ресторантьорство, като от 21 години ползва наета от Столична община площ, върху която е изграден ресторант "Сиеста", намиращ в Южния парк. Също така продава на физически лица автомобили /ударени, с повредени мотори/, които внася от чужбина.

От месец май 2021 г. е започнало строеж на жилищна сграда с търговски обекти и подземни гаражи в [населено място],[жк], [улица].

Ревизиращите органи са констатирани, че дружеството-жалбоподател и О. Д. Т. са свързани лица по смисъла на ДОПК-ДР, пар. 1, т. 3. О. Т. е съдружник и управител на "ВЕГО-КОМЕРС" ООД. Установено е, че О. Т. е собственик на поземлен имот в [населено място], квартал 54, местност "Разсадника-бежанци", район "К. поляна", идентификатор 68134.1106.353; 68134.1106.380 /имота/, като на 05.05.2021 г. е сключен е Договор за строителство между жалбоподателя и "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД.

По силата на посоченият договор - "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД следва да изгради до степен груб строеж в имота "Многофамилна жилищна сграда с търговски обекти и подземни гаражи" /сградата/. Посочено е, че строителните работи ще бъдат извършвани на етапи, описани в количествено-стойностна сметка, която представлява Приложение №1 към договора. В чл. 17, ал. 2 е посочено, че сроковете за извършване на строителните работи и за предаване на отделните етапи са посочени в Приложение №3 към договора-График за извършване на строителството.

На 31.05.2021 г. е сключен договор за строителство между О. Т. и "ВЕГО-КОМЕРС" ООД, по силата на който жалбоподателят следва да извърши в полза на О. Т. - почистване на обекта от отпадъци; пренос на строителни материали и инструменти по указания на възложителя; почистване и подготовка за СМР на незастроената част от имота; обща зидарска работа; обща работа до достигане на етап Акт 14 /груб строеж/. След извършване на работата, изпълнителят актува

извършените дейности и ги предава в края на всеки календарен месец с двустранен протокол.

На 07.06.2021 г. е сключен Анекс №1 към договора за строителство от 31.05.2021 г, в който е посочено, че след извършване на строителните работи до степен на завършеност Акт 14 /груб строеж/, жалбоподателят ще актува и предава на О. Т., с подписан двустранен протокол и фактура, до 5 дни от датата на завършения груб строеж. Както и, че О. Т. се задължава да заплати извършените и приети дейности, съгласно двустранен протокол, в срок до 5 дни от издаване на документ за достигнат етап "груб строеж", при подписване на окончателен констативен протокол, удостоверяващ извършените работи и издаване на данъчна фактура.

Установено е, че през м. 08.2021 г. и м. 10.2021 г. жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит по фактури, издадени от "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД, по повод извършени СМР в процесния имот, съгласно договора от 05.05.2021 г.

През периодите от 01.05.2021 г. до 31.10.2021 г., при завършване на конкретен етап от изпълнението по договора за строителство, "ДЖИМТЕХ БИЛД" ЕООД е издало фактури към жалбоподателя. Подписани са съответните протоколи Акт 19 за установяване извършването на СМР. В Приложение №3 към договора са описани 8 етапа на изпълнение.

Установено е, че Етап 1-"Извършване на изкоп и укрепване; изкопни и земни работи" е завършен и приет от жалбоподателя с Протокол №1 от 04.08.2021 г. В протокола са посочени извършените СМР и тяхната стойност-163 306,50 лева и ДДС 32 661,30 лева.

Установено е, че Етап 2-"Изпълнение СМР фундамент и от кота -3,40 до -0,05" е завършен и приет от жалбоподателя с Протокол №2 от 07.10.2021 г. В протокола са посочени извършените СМР и тяхната стойност-131 839,91 лева и ДДС 26 367,98 лева. На тази база, ревизиращите органи са посочили, че съгласно чл. 25. ал. 4, т. 2 от ЗДДС завършването на всеки етап се счита за отделна доставка и данъчното събитие за нея възниква на датата на изпълнението на съответния етап. В случая на датите, когато са приети етапи 1 и 2, е възникнало данъчно събитие и "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД е издало фактури на жалбоподателя. На същите дати за жалбоподателя също е възникнало данъчно събитие и е следвало да издаде фактури към О. Т..

Чрез позоваване на нормата на чл. 25, ал. 4, т. 2 от ЗДДС, за неоснователно е прието твърдението на жалбоподателя, че съгласно анекса от 31.05.2021 г., се променя моментът, когато жалбоподателят следва да предаде на О. Т. извършените СМР, респективно се променя и датата на настъпване на данъчното събитие. В тази връзка органите по приходите са посочили, че не може данъчният субект, чрез анекс или друг документ, да променя датата на настъпване на данъчното събитие. Ако жалбоподателят промени датата, на която следва да предаде СМР на О. Т., ще бъде налице данъчно предимство, изразяващо се в размера на ползвания данъчен кредит по фактурите, издадени от "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД, за периода от датата на данъчното събитие до датата на начисляване на данъка с фактура, издадена от жалбоподателя към О. Т..

Ето защо и на основание чл. 86, ал. 1 и чл. 25, ал. 4, т. 2 от ЗДДС с РА е начислен ДДС както следва:

-за Етап 1, констатиран с Протокол №1/04.08.2021 г., е начислен ДДС в размер на 32 661,30 лева върху данъчна основа 163 306,50 лева за доставка на услуги от жалбоподателя към О. Т.;

за Етап 2, констатиран с Протокол №2/07.10.2021 г., е начислен ДДС в размер на 26 367,98 лева върху данъчна основа 131 839,91 лева за доставка на услуги от жалбоподателя към О. Т..

За настоящият състав е безспорен и правилен изводът, че дружеството-жалбоподател и О. Д. Т. са свързани лица по смисъла на ДОПК-ДР, пар. 1, т. 3, тъй като О. Т. е съдружник и управител на "ВЕГО-КОМЕРС" ООД.

Безспорно е и че О. Т. е собственик на поземления имот в [населено място], където са извършвани СМР от "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД. Във връзка с процесно посоченият договор за строителство и впоследствие представеният анекс към него, следва да се посочи:

За да не приемат и кредитират посоченият Анекс от 07.06.2021 г. към договора за строителство от 31.05.2021 г., органите по приходите са констатирани, че Договор за строителство от 31.05.2021 г. е представен в хода на ревизията на 23.11.2021 г. Спорният анекс от 07.06.2021 г. обаче е представен едва на 25.01.2022 г. и то във формат W. /неподписан/. Подписано копие на анекса /във формат TIF/ е представено на 10.03.2022 г. с възражението срещу РД. Липсва обяснение защо анексът, за който се твърди, че е неразделна част от договора, се представя по-късно от договора, а не заедно с него.

Успоредно с това, в своето решение, директора на дирекция ОДОП констатира, че първоначално представения в ревизията по електронен път анекс във формат W. представлява файл, в който е записано, че документът е създаден на 19.01.2022 г. в 14:30 часа, поради което и приема, че спорният анекс е създаден за целите на ревизията.

Посочено е изрично, че всички документи, изискани от жалбоподателя в ревизионното производство, са представени своевременно по електронен път като подписани копия във формат PDF, с изключение единствено на спорният анекс, който е представен със закъснение-първо във формат W. /неподписан/, а впоследствие като подписано копие във формат TIF.

Органите по приходите са мотивирали, че същият възпроизвежда факти, които са благоприятни за жалбоподателя, като извън данъчните последствия, този анекс няма никаква практическа стойност за страните, т.е. без практическа стойност е кога документално ще бъдат предадени вече извършените СМР в процесния имот, предвид факта, че предаването ще бъде извършено от страна на предаващия /"ВЕГО-КОМЕРС" ООД/ от управителя О. Т., а приемащ ще бъде същият О. Т. като физическо лице. Посоченото е изведено като допълнителен аргумент за факта, че спорният анекс е съставен основно с цел да предизвика благоприятни данъчни ефекти за жалбоподателя, а не с търговска или друга фирмена цел.

Съдът не може да приеме за правилен извода на органите по приходите, че е налице анекс съставен за целите на ревизията, поради факта, че същият е представен във формат word, неподписан, в който е записано, че документът е създаден на 19.01.2022 г. в 14:30ч.

Практически, записа в нов файл във формат word, може да бъде следствие от конвертиране на документ от друг формат pdf, tif и т.н. и запаметяване на конвертираното като нов файл вече в разширение word. Чисто технически така възниква новосъздаден файл. Посоченото съображение, съчетано с факта, че договора е представен впоследствие като подписан в разширение tif, позволява да се допусне, че датата 19.01.2022г. е дата на съставяне единствено на word файл, но не позволява

да се приеме, че това е дата на съставяне на договора.

Като контратеза обаче, напълно обосновано органите по приходите са посочили, че процесният анекс няма никаква практическа стойност и не поражда никакви реални практически последици между страните, извън чисто данъчният ефект, който цели да предизвика.

Каузалността на договора е основна негова характеристика, чието отсъствие се квалифицира като порок на сделката, основание за нищожност /арг. чл.26 ал.2 ЗЗД/. И доколкото е спорно дали каузалността се прилага при безвъзмездните сделки, то тя е пар екселанс характерна за престационните договори, какъвто е и процесният.

Основанието представлява типичната правна цел на една сделка или правно действие и следва да бъде разграничавана от намерението или мотива, с който това действие е било извършено /виж Решение № 889/27.10.2008г., постановено по гр. д. № 3994/2007г., I г.о. на ВКС/. Чрез каузата се определя и непосредствената цел на договора.

Доколкото от публично-правна гледна точка, водещ е мотива с който е подписан този анекс, а от гражданско-правна е важно да се установи типичната правна цел, то следва да се определи действителната воля, основание и цел на посоченият анекс, с оглед въпроса - следва ли да бъде кредитиран същият в настоящето производство.

Видно от съдържанието на процесният анекс, в неговият чл.1 се изменя изр. 1 и изр.2 от чл.1 на Договора, като промяната в изр. 1 се изразява единствено в разместване на думи и изрази, при идентичност на съдържанието.

От своя страна, промяната в изр. 2 засяга актуването и предаването на работата, като вместо изискването да е приложимо към всеки календарен месец/така, както е в изр. Второ на чл.1 от Договора/ посредством изменението е предвидено актуване и предаване на работата на етап Акт 14/.

Успоредно с това, с чл.2 от Анекса се променя и чл.2 от Договора, който реферира към начина на плащане – респ. след предаване на работата при достигане етап груб строеж/равнозначно на Акт 14/, наместо предходно предвиденото заплащане след приключване на всеки отделен междинен етап.

На този фон напълно обосновано органите по приходите са посочили, че с оглед факта, че предаващият и приемащият работата е едно и също лице, макар и в различно качество, то практически е напълно ирелевантно кога само ще си предаде и приеме работата. Всъщност, посредством изискването за предаване и приемане на работа, респ. заплащане на приетото, страните по един възмезден, двустранен договор, целят да осигурят своевременно изпълнение на договореното, така, че никоя страна да не изпадне в забава и да не бъде опорочен главният предмет на договора. Изпълнението на етапи може да бъде обусловено от специфични законови изисквания, специфични изисквания във връзка с финансирането или обезпечителни за изпълнението на договора съображения.

Ето защо и в процесният казус се установява, че не са налице законови императиви/естеството на строителството и секторното законодателство в областта на строителството и благоустройството/ налагащи етапност на изпълнението. Видно от волята на страните не са налице и финансови съображения предполагащи изпълнение на етапи, придружено с поэтапно

разплащане. Финансовото измерение на договора остава непроменено. В тази връзка следва да се приеме, че посоченото изискване по своя характер идва единствено да гарантира изпълнението на договора. В хипотеза като настоящата обаче, подобно изискване обаче не може да породи никакъв гаранционен ефект, доколкото се касае за свързани лица, като физическото лице – възложител е същевременно управител на юридическото лице – изпълнител и има възможност пряко да организира и ръководи дейността му, респ. да гарантира и обезпечи изпълнението. Посочената презумпция, следва от настоящата хипотеза на свързани лица, каквито са страните по процесният договор. Т.е. от двете страни на договора е едно и също лице/макар и в различни качества/, поради което всичко необходимо за изпълнението на договора е в сферата на волята и под контрола на собствените му усилия. В този смисъл освен липса на кауза, следва да се приеме, че процесното съглашение разкрива и привидно намерение. И доколкото в настоящето производство съдът не се произнася по действителността на правната сделка, тъй като подобно произнасяне лежи в сферата на частното право, то преценката за наличие на законово изискуемите, гражданско-правни изисквания за валидност на волеизявлението, безспорно помага да се установи привидността на споразумението, така, че същото да не бъде кредитирано.

Като продължение, правилни са и съображенията на директора на дирекция ОДОП за наличието на фиктивни правоотношения между свързаните лица "ВЕГО-КОМЕРС" ООД и О. Т., предвид факта, че жалбоподателят възлага извършването на СМР на "ДЖИМТЕХ БИЛД" ООД още преди тези СМР да са му били възложени от собственика на имота О. Т. /договорът за строителство, сключен между жалбоподателя и "ДЖИМТЕХ БИЛД" ЕООД, е подписан на 05.05.2021 г. Договорът за строителство, сключен между О. Т. и жалбоподателя, е подписан на 31.05.2021 г./.

На следващо място, органите по приходите са посочили, че цената на услугите, предмет на договора за строителство и впоследствие сключеният анекс, в размер на 30 000,00 лева без ДДС е очевидно по-ниска цена от пазарната, поради което и са приели, че е налице хипотезата на чл. 27, ал. 3, т. 1, б. "а" от ЗДДС.

Посочената разпоредба предвижда, че данъчната основа е пазарната цена при доставка между свързани лица, когато данъчната основа, определена по реда на чл. 26, е по-ниска от пазарната цена, доставката е облагаема и получателят няма право на приспадане на данъчен кредит.

За да обосноват посоченият извод, органите по приходите са се позовали на изготвена експертиза вх. № 53-00-2554#1/23.02.2022г., изготвена от лицензиран оценител М. П. – експерт от списък на НАП. Съгласно чл. 16 ал.1 ЗКПО, пар. 1 т.10 от ДР на ДОПК и Наредба № 9/14.08.2006г., експерта е използвал метода на увеличената стойност, като видно от заключението му – долната граница на пазарна оценка на ЕТАП 1 е 152 302,46лв, а горната граница 167 234,08лв, като за ЕТАП 2, долната граница е съответно 122 966,59лв., а горната – 135 02,14лв.

При липса на оспорване от страна на жалбоподателя на извода, че договорената цена е по-ниска от пазарната и при наличие на експертиза потвърждаваща и обосноваваща тези констатации, съдът счита посоченото обстоятелство за установено. Използваният метод на изчисление съобразно пар.1 т.10 б.“в“ от ДОПК е законово приложимият към конкретната хипотеза, поради което и изчисленото на тази база допълнително данъчно задължение е правилно определено.

В заключение, органите по приходите са посочили, че О. Т. не е регистриран по ЗДДС, следователно няма право на приспадане на данъчен кредит. С оглед възражението на жалбоподателя досежно възможността на ФЛ да се регистрира впоследствие по ЗДДС, доброволно, при достигане на строежа до етап Акт 14, то следва да се отбележи, че нормата на чл.74 от ЗДДС предвижда реда и условията за приспадане на данъчен кредит по отношение на налични активи и получени преди датата на регистрацията.

Освен всичко друго, следва да се посочи, че процесната ревизия установява задължения по ЗДДС на юридическото лице – „Вего Комерс“ ООД, а не на физическото лице – О. Т., поради което и с процесният РА не е налице произнасяне относно съществуването на право на данъчен кредит на физическо лице, което има намерение да се регистрира доброволно за целите на ДДС. Не се излагат съображения обуславящи недължимост на ДДС от страна на дружеството-жалбоподател, понеже данъчна тежест следва да бъде понесена от крайният получател с оглед предпоставките за дължимост на ДДС от него, поради което и посоченият въпрос се явява хипотетичен и извън предмета на производството.

При провеждане на ревизионното производство и при постановяване на процесният акт не са допуснати нарушения на производствените правила. Акта е постановен от компетентен орган, в изискуемата форма и съдържание и в съответствие с материалният закон. Поради това оспорването следва да се отхвърли.

С оглед изхода от спора основателна се явява претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което следва да бъде определено в хипотезата на чл. 24 изр. Второ от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 220лв.,определени по справедливост, с оглед фактическата и правна сложност на делото.

В съответствие с правомощието по 160 ал.1, предл. четвърто от ДОПК вр. чл.161 изр.трето от ДОПК, Административен съд София-град, Трето отделение, 74 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ВЕГО-КОМЕРС“ ООД, ЕИК[ЕИК], адрес -гр. С., [улица], ет.4 срещу РА № Р-22221221005239-091-001/30.03.2022, поправен с РА № П-22221222058502-003-001/31.03.2022г., издадени от П. Г. – орган, възложил

ревизията и Т. В. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 899/10.06.2022г. на Директора на Дирекция ОДОП – С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА „ВЕГО-КОМЕРС“ ООД, ЕИК[ЕИК], адрес -гр. С., [улица], ет.4 да заплати на Националната агенция за приходите, юрисконсултско възнаграждение в размер на 220 /двеста и двадесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването на страните за неговото изготвяне.

Препис от настоящето решение да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: